

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

I. УСТАВНИ ОСНОВ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Уставни основ за доношење овог закона садржан је у одредбама члана 97. став 1. тач. 6), 11) и 17) Устава Републике Србије, према којима Република, поред осталог, уређује и обезбеђује правни положај привредних субјеката, контролу законитости располагања средствима правних лица и друге економске односе од општег интереса за Републику.

II. РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Актуелни Закон о роковима измирења новчаних обавеза у комерцијалним трансакцијама није у потпуности усклађен са Директивом 2014/55/ЕУ Европског парламента и Савета од 16. априла 2014. године о електронском фактурисању у јавним набавкама како у погледу захтева које електронска фактура треба да испуњава, тако и у погледу увођења обавезе за јавне наручиоце и наручиоце да приме електронске фактуре које су издате у складу са захтевима предвиђеним датом директивом. Из наведеног произилази потреба за даљом хармонизацијом домаћег законодавства у овој области са правним тековинама ЕУ.

Поменута Директива 2014/55/ЕУ представља основ за уређење области електронског фактурисања у јавним набавкама. Она превасходно предвиђа правне и техничке захтеве која електронска фактура треба да испуњава да би се обезбедила интероперабилност стандарда у прекограничним набавкама и трговини.

У уводном делу Директиве 2014/55/ЕУ наглашава се значај увођења интероперабилности стандарда који се примењују у области електронског фактурисања, истицањем да се на тај начин доприноси отклањању препрека за приступ тржишту и препрека у трговини, као и да ће поменута интероперабилност да позитивно утиче на функционисање унутрашњег тржишта и остваривање основних слобода. У Директиви 2014/55/ЕУ се даље наводи да ће се на тај начин мотивисати привредни субјекти да користе електронске фактуре у прекограничним набавкама и трговинским активностима будући да ће се отклонити проблеми са којима су се они сусретали због постојања дивергентних односно неусклађених правних и техничких захтева у том погледу. Наиме, одсуство поменуте интероперабилности негативно се одражавало на правну сигурност и наметало је додатне оперативне трошкове привредним субјектима који користе електронске фактуре у прекограничним трансакцијама, као и доводило до прекомерне сложености поступка електронског фактурисања. Најзад, Директива 2014/55/ЕУ наводи као додатне значајне погодности електронског фактурисања то што се њиме омогућава државама чланицама, јавним наручиоцима, наручиоцима и привредним субјектима да остваре уштеде, позитиван утицај на животну средину као и да доведу до умањења административних оптерећења.

Ове погодности електронског фактурисања детаљније објашњавају Уједињене нације и ОЕЦД у својим документима. У њима се најпре прецизира да се финансијска уштеда остварује тако што приликом издвања, слања и архивирања електронских фактура не постоје трошкови транспорта. Даље се објашњава да до временских уштеда код електронског фактурисања долази пре свега због бржег процеса њиховог слања (и достављања), као и у ситуацијама када је потребно исправити евентуалне грешке настале на самој фактури, или пронаћи електронски архивирани фактуре, будући да то правилу захтева мање времена од претраге папирних архива. Такође, електронско фактурисање омогућава уштеду простора будући да електронске фактуре није потребно ни издавати ни чувати у папирном облику. Најзад, поменуте организације у својим документима указују да електронско фактурисање доприноси безбедности целокупног процеса фактурисања будући да умањује ризик од губитака документата, као и да позитивно утиче на ефикасност наплате пореза и смањења пореског јаза, нарочито у области ПДВ-а.

Кључна карактеристика Директиве 2014/55/ЕУ огледа се у томе што она једино обавезује наведене субјекте да примају електронске фактуре издате у складу са предвиђеним захтевима, док не уводи обавезу ни за једног субјекта да издаје фактуру сходно предвиђеним захтевима. Међутим, имајући у виду велике горенаведене предности електронског фактурисања Европски парламент је у својој резолуцији из 2012. године позвао државе чланице да до 2016. године уведу обавезност електронског фактурисања у јавним набавкама. Надаље, државе чланице Европске уније су у Талинској декларацији из 2017. године позвале органе Европске уније да преузму мере у циљу остваривања принципа „интероперабилности као стандарда“ између осталог интензивирањем и проширивањем примене електронског фактурисања на више области. Ти позиви су подстакли тенденцију увођења обавезности електронског фактурисања у Европи на националном нивоу, најпре у области јавних набавки а затим и шире. Поједине државе чланице Европске уније учиниле су електронско фактурисање обавезним у погледу свих трансакција између субјеката јавног и приватног сектора, дакле не ограничавајући се искључиво на поступке јавних набавки. Последњих година су неке европске државе, попут Италије, отишле још један корак даље и увеле обавезност електронског фактурисања у погледу веома широког круга трансакција, које обухватају и оне између субјеката приватног сектора. Дате режиме електронског фактурисања је подржала Европска унија уверена да ће они значајно допринети умањењу ПДВ јаза, као и уопште успешној наплати пореза и онемогућавања пореске евазије.

Директива 2014/55/ЕУ подводи се под Поглавље 5: Јавне набавке. Поред тога, на потребу њеног преношења у национално законодавство указује се изричито и у националном документу јавне политике под називом „Програм развоја електронске управе у Републици Србији за период од 2020. до 2022. године са Акционим планом за његово спровођење“. У датом програму се наводи и потреба за уважавањем Талинске декларације и принципа које она садржи у погледу кориснички оријентисаног приступа пројектовању и пружању електронских услуга, укључујући горенаведен принцип „интероперабилности као стандарда“. Одредбе Директиве 2014/55/ЕУ управо одржавају начела из Талинске декларације чије се спровођење у национално законодавство предвиђа Програмом.

Разлози за доношење Нацрта закона о електронском фактурисању (у даљем тексту: Нацрта закона) су следећи:

- Унапређење транспарентности, правне сигурности и конзистентности националног правног оквира који регулише област електронског фактурисања – биће постигнуто доношењем посебног закона који регулише област електронског фактурисања.

Преношење обавеза из Директиве 2014/55/ЕУ као и регулисање режима електронског фактурисања у складу са примерима добрих европских пракси због обима захтева израду новог закона који би био искључиво посвећен материји електронског фактурисања. Дванаест држава чланица ЕУ је поменуто директиву транспоновало усвајањем новог закона који посебно уређује дату област, док је четрнаест држава чланица Европске уније, ослањањем на своје уобичајене законодавне праксе, транспоновало директиву приступајући изради правних аката другачијег карактера. Смернице Европског форума више заинтересованих страна о е-фактурисању (ЕМСФЕИ-а) за преношење и примену Директиве 2014/55/ЕУ упућују на потребу за транспонованњем ове директиве у форми посебног закона, а не искључиво у облику подзаконског акта. У прилог оптирања за доношење новог закона који би искључиво регулисао област електронског фактурисања говори и то што би у супротном обимне измене Закона о роковима измирења новчаних обавеза могле бити у супротности са одредбама Јединствених методолошких правила за израду прописа. Такође, оваквим приступом одговориће се на најбољи могући начин на шири локални контекст у којем је уобичајено да се осетљива и сложена питања од великог значаја регулишу посебним законом. Најзад, конзистентност националног правног оквира у делу који се односи на електронске фактуре била би озбиљно нарушена и угрожена уколико би се режим електронског фактурисања који се примењује у погледу трансакција између субјеката приватног сектора регулисао различитим правним актом у односу на режим који се примењује у погледу трансакција у којима као једна од страна учествује субјект јавног сектора.

- Прописивање нових правних и техничких захтева које електронска фактура треба да испуњава у смислу Директиве 2014/55/ЕУ – из разлога што Закон о роковима измирења новчаних обавеза у комерцијалним трансакцијама не садрже за сада дефиниције електронске фактуре које су усклађене са Директивом 2014/55/ЕУ.

Решење Нацрта закона којим се предвиђа да се електрока фактура издаје у структурираном електронском формату који омогућава њену аутоматску обраду, као и да електронски потпис не представља њен нужан део свакако ће допринети уштеди у времену и стога посредно и остваривању циљева Директиве 2011/7/ЕУ о борби против кашњења у плаћању у комерцијалним трансакцијама. Истовремено, могућност њене аутоматске обраде позитивно ће се одразити на безбедност функционисања система електронских фактура. Даље, у циљу обезбеђивања интероперабилности стандарда у прекограничним набавкама и трговини, Нацртом закона се предвиђа обавеза државних органа да приме електронску фактуру која је издата од стране страног лица у складу европским стандардом електронског фактурисања. Такође, захтевањем структурираног електронског формата у погледу сваке електронске фактуре, као и прописивањем српског стандарда електронског фактурисања обезбеђује се успостављање интероперабилности

на националном нивоу. Интепертативност у оба случаја доводи до умањења административних оптерећења, остваривања финансијских и временских уштеда и умањења сложености поступка електронског фактурисања.

- **Успостављање видљивости у погледу широког круга трансакција између субјеката јавног сектора, између субјеката приватног и јавног сектора, као и субјеката приватног сектора у систему електронских фактура** – биће постигнуто увођењем обавезног и у појединим случајевима факултативног режима издавања електронских фактура, као и увођењем обавезног режима електронског евидентирања обрачуна пореза на додату вредност у систему електронског фактурисања.

Кроз прописивање обавезе електронског евидентирања у систему електронских фактура постаће видљива свака обавеза обрачунавања ПДВ-а, што омогућава контролу и увид у оне трансакције у погледу којих не постоји обавеза електронског фактурисања. На тај начин ће се значајно допринети умањењу ПДВ јаза, као и уопште успешности наплате пореза и онемогућавању пореске евазије.

Овим законом такође се уводи битна новина будући да се њиме предвиђа одређивање круга субјекта који су овлашћени за приступ и коришћење података који су доступни у систему електронских фактура, као и услови и начин под којима датим подацима могу да приступају одређени субјекти са јавним овлашћењима.

У Нацрт закона уведена су различита одступања од обавезног режима електронског фактурисања. На првом месту, у погледу појединих трансакција није уведена обавеза електронског фактурисања како би одредбе Нацрта закона биле у складу са режимом одступања која предвиђа Директива 2014/55/ЕУ. Поред тога, обавеза електронског фактурисања у трансакцијама између субјеката приватног сектора такође трпи ограничења будући да би неограничено постављена обавеза електронског фактурисања између свих субјеката приватног сектора представљала превелико удаљавање у погледу транспонована Директиве 2014/55/ЕУ. У том контексту, битно је да се надлежни органи ЕУ у случају Италије нису позитивно изјаснили у погледу увођења неограничене обавезе електронског фактурисања, која би укључивала и мале обвезнике. Стога се у Нацрту закона наилази на примереније, односно пажљиво одмерено решење према којем се ова обавеза ограничава искључиво на обвезнике ПДВ-а, док се другим приватним субјектима пружа могућност да се добровољно определе за издавање електронских фактура.

- **Унапређење режима чувања електронских фактура** – биће постигнуто одредбама које предвиђају њихово чување у предвиђеном електронском формату у систему електронских фактура или у одређеним случајевима код информационог посредника.

На овај начин се превасходно остварује уштеда у простору будући да је уклоњена потреба за издавањем и чувањем фактура у папирном облику. Поред тога, решења из Нацрта закона о електронском архивирању фактура ће довести до временских уштеда будући да таква претрага по правилу захтева мање времена од претраживања папирних

архива. Такође, правној сигурности ће допринети решење из Нацрта закона којим се предвиђа да се веродостојност порекла и интегритет садржине електронске фактуре обезбеђују између осталог и чувањем у формату погодном за електронско чување документа.

III. САДРЖИНА ЗАКОНА - ОБЈАШЊЕЊЕ ОСНОВНИХ ПРАВНИХ ИНСТИТУТА И ПОЈЕДИНАЧНИХ РЕШЕЊА

Материја Нацрта закона подељена је у шест поглавља.

Поглавље I. Уводне одредбе (чл. од 1 до 6. Нацрта закона)

Садржи одредбе којима се утврђује предмет уређивања овог закона, одредбе којима се дефинишу основни појмови, одредбе којима се уређују обавезе електронског фактурисања и електронског евидентирања, као и одредбе које појашњавају која лица имају обавезу или могућност коришћења система електронских фактура као и фазно увођење режима коришћења система електронских фактура.

Чланом 1. утврђује се предмет уређивања овог закона.

Члан 2. садржи дефиниције главних појмова као што су: трансакција, субјект јавног сектора, субјект приватног сектора, електронска фактура, централни информациони посредник, информациони посредник, систем електронских фактура, систем за управљање фактурама, издавалац електронске фактуре и прималац електронске фактуре,

Закон уређује и дефиницију европског стандарда електронског фактурисања који је донет од стране Европског комитета за стандардизацију (ЦЕН), а на основу налога Европске комисије, као и српског стандарда електронског фактурисања донетог од стране националног тела за стандардизацију у Републици Србији.

Одредбама члана 3. прописана је обавеза електронског фактурисања у трансакцијама између субјеката јавног сектора, између субјеката приватног сектора, односно између субјеката јавног и субјеката приватног сектора, као и изузеци који се односе на промет добара и услуга на мало, промет добара и услуга који се финансира из средстава међународних оквирних споразума и др. Обавеза електронског фактурисања се односи на све трансакције између субјеката приватног и јавног сектора (у даљем тексту: Б2Г трансакције), када се са једне стране јављају правна лица и предузетницима који су обвезници пореза на додату вредност у смислу закона који уређује порез на додату вредност, а као друга страна субјект јавног сектора, као и на трансакције између правних лица, односно предузетника (у даљем тексту: Б2Б трансакције), у случају када је и издавалац и прималац електронске фактуре обвезник пореза на додату вредност. Разлог за увођење обавезности режима електронског фактурисања у Б2Б трансакцијама јесте усмереност ка смањењу ПДВ јаза. Прописане одредбе представљају пажљиво одмерено избалансирано решење према којем се обавеза електронског фактурисања односи једино на обвезнике ПДВ, док други субјекти приватног сектора који имају обавезу издавања фактура у складу са посебним законима, имају могућност али не и обавезу да користе систем електронског фактурисања и издају или примају електронске фактуре.

Одредбама члана 4. прописана је обавеза електронског евидентирања обрачуна пореза на додату вредност у систему електронског фактурисања како у трансакцијама уз накнаду, тако у трансакцијама без накнаде. Увођење обавезе електронског евидентирања обрачуна пореза на додату вредност има за циљ да учини видљивим у систему електронских фактура, сваку обавезу обрачунавања ПДВ која постоји у складу са законом који уређује порез на додату вредност, када су у питању трансакције за које већ није прописана обавеза електронског фактурисања. Обавеза електронског евидентирања постоји и у случају када се прималац електронске фактуре сматра пореским дужником у смислу закона који уређује порез на додату вредност, у трансакцијама у којима се као издавалац електронске фактуре јавља страном лице. На овај начин ће управо кроз обавезу електронског евидентирања у систему електронских фактура бити видљива свака обавеза обрачунавања ПДВ, што омогућава контролу и увид у оне трансакције у погледу којих не постоји обавеза електронског фактурисања.

Члан 5. уређује која лица имају обавезу коришћења система електронских фактура за потребе издавања или примања електронских фактура, као и електронског евидентирања, као и на који начин могу приступити систему електронских фактура. Омогућено је и коришћење система електронских фактура за лица која немају обавезу издавања електронских фактура, али би им овако поједностављена процедура издавања фактура олакшала пословање. Предвиђена је могућност да се систему електронских система приступи директно, или да се за ове потребе ангажује посебно лице (информациони посредник) које има сагласност министра за послове финансија за обављање послова издавања, евидентирања, обраде, слања, примања и чувања електронских фактура и пратеће документације посредством система електронских фактура. Такође, даје се овлашћење министру надлежном за послове финансија да ближе уреди који субјекти, који нису обухваћени чл. 4 и 5. закона, су овлашћени за приступ и коришћење података доступних у систему електронских фактура у сврхе које су прописане овим законом.

Одредбама члана 6. дефинишу се услови за фазно увођење режима електронског фактурисања. Прописани су рокови у којима су одређена лица дужна да отпочну са издавањем, односно примањем електронских фактура. Омогућено је коришћење система електронских фактура за све субјекте за које није предвиђена обавеза у погледу издавања или примања електронских фактура, односно електронског евидентирања обавезе обрачуна пореза на додату вредност по успостављању техничко-технолошких услова, односно од 1.7.2021. године.

Поглавље II. Електронска фактура (чл. од 7. до 9. Нацрта закона)

Садржи опште одредбе о стандардима електронског фактурисања, као и о подацима, односно елементима које електронска фактура садржи.

Одредбама члана 7. уређено је да се електронска фактура издаје и прима у складу са српским стандардом електронског фактурисања. Наведена обавеза се односи на домаће обвезнике. У циљу усклађивања са Директивом о електронском фактурисању, омогућен је пријем електронских фактура издатих у складу са европским стандардом електронског фактурисања када су у питању трансакције у којој се као издавалац електронске фактуре јавља страном лице. Прописано је на који начин се обезбеђује усклађеност електронске фактуре са српским, односно европским стандардом електронског фактурисања.

Одредбама члана 8. прописани су основни елементи које електронска фактура уобичајено садржи. Приликом уређивања садржаја електронске фактуре водило се рачуна

о усклађивању са другим посебним законима којима је прописана обавеза издавања рачуна. Прописана садржина електронске фактуре, као и одређени формат који ће бити ближе уређен подзаконским актом, подразумева усклађеност електронске фактуре са српским стандардом електронског фактурисања, како је предвиђено претходним чланом. Дато је овлашћење министру надлежном за послове финансија да ближе уреди случајеве у којима поједини елементи електронске фактуре могу бити изостављени, као и случајеве у којима је предвиђена обавеза исказивања додатних елемената

Одредбом члана 9. прецизира се да се електронска фактура издата посредством система електронских фактура сматра извршном исправом.

Поглавље III. Поступање са електронским фактурама (чл. од 10. до 16. Нацрта закона)

Садржи одредбе којима се регулише издавање, примање, прихватање, одбијање и чување електронских фактура. Регулисана су и питања система за управљање фактурама, централног информационог посредника и информационог посредника, као и заштита личних података.

Одредбама члана 10. дефинише се обавезност издавања и примања електронске фактуре у складу са српским стандардом електронског фактурисања. Прималац електронске фактуре је дужан да изврши плаћање само на основу електронске фактуре издате у складу са српским стандардом, осим ако је у питању трансакција са страним лицем када је прописана обавеза примаоца да прими електронску фактуру издату у складу са европским стандардом на основу које је дужан и да изврши плаћање. Актом министра надлежног за послове финансија ближе се уређују начин и поступак регистрација за приступ систему електронских фактура.

Сагласно члану 11. уређује се начин поступања са електронском фактуром уколико прималац електронске фактуре не прихвати или не одбије исту у року од осам дана од пријема електронске фактуре. Уколико субјект јавног сектора не прихвати или не одбије примљену електронску фактуру у року од осам дана, електронска фактура се сматра прихваћеном. Када су у питању субјекти приватног сектора, уколико прималац електронске фактуре не прихвати или не одбије електронску фактуру издату од стране другог субјекта приватног сектора у року од осам дана, систем електронских фактура поново обавештава примаоца електронске фактуре, и уколико иста у додатном року од три дана не буде прихваћена или одбијена, сматраће се одбијеном.

Одредбе члана 12. дефинишу и уређују коришћење система за управљање фактурама који користе одређени субјекти јавног сектора. То је систем који субјекти јавног сектора који имају више нивоа сагласности, користе код пословних процеса верификације електронске фактуре за потребе примања електронске фактуре. Актом Владе ближе се уређују начин и услови коришћења система за управљање фактурама.

Одредбама члана 13. дефинисано је да Централни информациони посредник (надлежна јединица, у оквиру министарства надлежног за послове финансија) управља системом електронских фактура и одговора за његово функционисање. Такође, води и Регистар информационог посредника који су добили сагласност министарства надлежног за послове финансија. Министру надлежном за послове финансија дато је овлашћење да ближе уреди начин поступања Централног информационог посредника и сâм поступак давања, односно одузимања сагласности за пословање информационог посредника.

Одредбама члана 14. уређује се пословање информационих посредника. За субјекте приватног сектора, као и друга правна лица и предузетнике који се одреде да користе систем електронских фактура, предвиђена је могућност да се послови у вези са издавањем, слањем, примањем и чувањем електронских фактура, као и послови електронског евидентирања, уговором повере информационом посреднику који поседује сагласност министарства надлежног за послове финансија. Информациони посредник је одговоран ако својим пружањем услуге издавања, евидентирања, обраде, слања, примања и чувања електронске фактуре и пратеће документације угрози безбедност и функционисање система електронских фактура.

Члан 15. уређује обавезу обрађивања података у складу са законом који уређује заштиту података о личности.

Одредбе члана 16. уређују рокове и начин чувања електронских фактура. Електронске фактуре издате или примљене од стране субјекта јавног сектора чувају се у систему електронских фактура трајно. Са друге стране, електронске фактуре издате или примљене од стране субјекта приватног сектора чувају се у року од 10 година од истека године у којој је издата електронска фактура у систему електронских фактура или у систему информационог посредника. У случају спроведеног поступка стечаја, ликвидације или принудне ликвидације над информационом посредником, електронске фактуре које је информациони посредник чувао у име субјекта приватног сектора преносе се Централном информационом посреднику.

Поглавље IV. Инспекцијски надзор (чл. 17. и 18. Нацрта закона)

Садржи одредбе о инспекцијском надзору над применом овог закона и у погледу омогућавања несметаног вршења инспекцијског надзора.

Сагласно члану 17. министарство надлежно за послове финансија врши надзор у погледу усклађености електронских фактура са српским стандардом електронског фактурисања, као и у погледу утврђивања и наплате јавних прихода.

Чланом 18. уведена је обавеза омогућавања увида у податке о пословању, пословној документацији, пратећој техничкој опреми и уређајима који су у вези са обавезама прописанима овим законом лицу које врши инспекцијски надзор.

Поглавље V. Казнене одредбе (чл. од 19. до 21. Нацрта закона)

Садржи одредбе којима се прописују новчане казне за учињене прекршаје.

Новчано за учињени прекршај, могу бити кажњени: обвезници који не поштују одредбе овог закона, као правно лице – субјект приватног сектора, односно јавно предузеће, предузетник, ангажовани информациони посредник, одговорно лице правног лица - субјекта приватног сектора, односно јавног предузећа, одговорно лице информационог посредника, у случају да своје обавезе не испуњавају у складу са овим законом.

Поглавље VI. Прелазне и завршне одредбе (чл. од 22. до 24. Нацрта закона)

Садржи одредбе којима се успоставља континуитет са постојећом регулативом, а прописује се и време ступања на снагу одредби овог закона и престанак примене досадашње регулативе.

У члану 22. предвиђа се рок од 60 дана од дана ступања на снагу овог закона за доношење подзаконских аката за спровођење овог закона.

У члану 23. прописује се да 30. јуна 2021. године престају да важе одредбе Закона о роковима измирења новчаних обавеза у комерцијалним трансакцијама („Службени гласник РС”, бр. 119/12, 68/15, 113/17 и 91/19) које се односе на електронско фактурисање.

У члану 24. прописује се ступање на снагу овог закона.

IV. ПРОЦЕНА ИЗНОСА ФИНАНСИЈСКИХ СРЕДСТАВА ПОТРЕБНИХ ЗА СПРОВОЂЕЊЕ ЗАКОНА

За спровођење овог закона није потребно обезбедити додатна средства у буџету Републике Србије.

**ОБРАЗАЦ ИЗЈАВЕ О УСКЛАЂЕНОСТИ ПРОПИСА СА
ПРОПИСИМА ЕВРОПСКЕ УНИЈЕ**

1. Орган државне управе, односно други овлашћени предлагач прописа – Влада
Обрађивач - Министарство финансија

2. Назив прописа
НАЦРТ ЗАКОНА О ЕЛЕКТРОНСКОМ ФАКТУРИСАЊУ
DRAFT LAW ON ELECTRONIC INVOICING

3. Усклађеност прописа с одредбама Споразума о стабилизацији и придруживању између Европских заједница и њихових држава чланица, са једне стране, и Републике Србије са друге стране („Службени гласник РС”, број 83/08) (у даљем тексту: Споразум):

а) Одредба Споразума која се односе на нормативну саржину прописа

- Наслов IV - Слободан проток робе, Поглавље III – Опште одредбе, члан 37. Споразума;

- Наслов VIII – Политике сарадње, члан 100. Споразума;

б) Прелазни рок за усклађивање законодавства према одредбама Споразума

У складу са роковима из члана 72. Споразума.

в) Оцена испуњености обавезе које произлазе из наведене одредбе Споразума

Испуњава у потпуности

г) Разлози за делимично испуњавање, односно неиспуњавање обавеза које произлазе из наведене одредбе Споразума

д) Веза са Националним програмом за усвајање правних тековина Европске уније

Не постоји веза са Националним програмом за усвајање правних тековина Европске уније.

4. Усклађеност прописа са прописима Европске уније:

а) Навођење одредби примарних извора права Европске уније и оцене усклађености са њима

Не постоје одговарајући примарни извори права Европске уније са којима је потребно обезбедити усклађеност.

б) Навођење секундарних извора права Европске уније и оцене усклађености са њима

DIRECTIVE 2014/55/EU OF THE EUROPEAN PARLIAMENT AND OF THE COUNCIL of 16 April 2014 ON ELECTRONIC INVOICING IN PUBLIC PROCUREMENT, пропис је делимично усклађен са Директивом 2014/55/EU

в) Навођење осталих извора права Европске уније и усклађеност са њима

г) Разлози за делимичну усклађеност, односно неусклађеност

Пропис је делимично усклађен јер је потребно додатно унапредити техничка решења како би се постигла потпуна усклађеност.

д) Рок у којем је предвиђено постизање потпуне усклађености прописа са прописима Европске уније

Потпуна усклађеност прописа са правним тековинама ЕУ планира се у складу са роковима у процесу приступања.

5. Уколико не постоје одговарајуће надлежности Европске уније у материји коју регулише пропис, и/или не постоје одговарајући секундарни извори права Европске уније са којима је потребно обезбедити усклађеност, потребно је образложити ту чињеницу. У овом случају, није потребно попуњавати Табелу усклађености прописа. Табелу усклађености није потребно попуњавати и уколико се домаћим прописом не врши пренос одредби секундарног извора права Европске уније већ се искључиво врши примена или спровођење неког захтева који произлази из одредбе секундарног извора права (нпр. Предлогом одлуке о изради стратешке процене утицаја биће спроведена обавеза из члана 4. Директиве 2001/42/ЕЗ, али се не врши и пренос те одредбе директиве).

6. Да ли су претходно наведени извори права Европске уније преведени на српски језик?

7. Да ли је пропис преведен на неки службени језик Европске уније?
Не.

8. Сарадња са Европском унијом и учешће консултаната у изради прописа и њихово мишљење о усклађености.

У изради Нацрта закона електросном фактурисању, а учествовали су специјализовани консултанти из предметне области.

У Београду, 03. фебруара 2021. године

П.О. МИНИСТРА
ДРЖАВНИ СЕКРЕТАР

БОЈКО СТАНИВУКОВИЋ

Изјава да ли је нацрт закона планиран годишњим планом рада Владе,
у складу са чланом 39а. став 3. Пословника Владе
(„Службени гласник РС”, бр. 61/06, 69/08, 88/09, 33/10, 69/10, 20/11, 37/11,
30/13, 76/14 и 8/19-др. пропис)

Усвајање Нацрта закона о електронском фактурисању биће садржано у
Годишњем плану рада Владе за 2021. годину.

**ОБРАЗАЦ ИЗЈАВЕ О УСКЛАЂЕНОСТИ СА
СТРАТЕШКИМ ДОКУМЕНТОМ ВЛАДЕ**

1. Орган државне управе, односно други овлашћени предлагач прописа/акта
Влада Републике Србије/Министарство финансија

2. Назив прописа/акта
НАЦРТ ЗАКОНА О ЕЛЕКТРОНСКОМ ФАКТУРИСАЊУ

3. Да ли је пропис/акт усклађен са стратешким документом/стратешким документима Владе (заокружити)

ДА

НЕ

4. Са којим стратешким документом/стратешким документима Владе је пропис/акт усклађен?

- Навести стратешки документ/стратешка документа Владе:

Национални програм за сузбијање сиве економије са Акционим планом за спровођење Националног програма за сузбијање сиве економије („Службени гласник РС”, број 27/19).

/

- Навести део/поглавље стратешког документа/стратешких докумената Владе:

Општи циљ: Смањење сиве економије

Посебан циљ 2 Унапређење рада Пореске управе у циљу ефикаснијег разреза и боље наплате пореза

Мера 2.3 еФактуре – Увођење система електронске размене фактура /

- Навести циљ/циљеве из стратешког документа/стратешких докумената Владе који се испуњава/испуњавају доношењем прописа/акта:

Унапређење рада Пореске управе у циљу ефикаснијег разреза и боље наплате пореза (Успостављањем поуздане доставе фактура у систему омогућиће се већа правна сигурност уговорних страна, боље извршење уговора, развој услуге факторинга и микрофинансирања малих привредних субјеката.)

5. Уколико пропис/акт није усклађен са одговарајућим стратешким документом/стратешким документима Владе, навести разлоге:

Предмет уређивања Нацрт закона о фискализацији је предмет усклађивања са стратешким документима Владе.